

РЕШЕНИЕ

№ 2131

гр. София, 01.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 02.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **11938** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2-4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. чл.121, ал.2 ДОПК.

Образувано е по жалбата на [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПО-164/19.11.2020 г., издадено от Директора на ТД на НАП, с което е оставена без уважение жалба на дружеството срещу Постановление с изх. № С200022-023-0003295/03.11.2020 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ), издадено от Р. Б.- С. – старши публичен изпълнител при ТД на НАП – С.. Иска се съда да отмени оспореното решение, като незаконосъобразно – издадено при липса на мотиви и в нарушение на чл.121 ал.3 от ДОПК. Развити са доводи, че в постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки не се сочи дали са установени задължения на третото лице – с оглед образуваното ревизионно производство за търсене на отговорност на жалбоподателя по реда на чл.177 от ЗДДС за задължения по ДДС на [фирма]. Излага се хронология по отношение на предходно наложени предварителни обезпечителни мерки, съответно с постановление от 27.02.2020г., което е било обект на съдебен контрол по адм.дело № 3468/2020г. на Административен съд София – град, като съдът е отменил потвърждаващото решение на ТД на НАП С. с Решение № 4295/30.07.2020г.. Съдът е приел, че същото е издадено при неспазване на условията на чл.121 ал.1 за налагането на ПОМ, при липса на мотиви за предполагаеми данъчни задължения, при необосноваване на предполагаемия размер на публичните задължения, , при неизследване детайлно на обезпечителната нужда, като и при липса на анализ на твърдените факти и

обстоятелства с оглед възприетото в ПНПОМ, че е застрашено удовлетворяването на публичния кредитор. Подробно са посочени действията на публичния изпълнител след постановяването на вече посоченото съдебно решение, изразили се в отмяна на ПНПОМ от 27.02.2020г. с постановление от 18.08.2020г., след което същия ден е издадено ново Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№ С200022-023-0002545/18.08.2020г., което е отново е обжалвано пред ТД на НАП С. и потвърдено с Решение № ПО-147/04.09.2020г. Сочи се, и са представени доказателства, че с Решение № 5725/22.10.2020г. по адм.дело № 9540/2020г. е отменено Решение № ПО-147/04.09.2020г. на зам.директора на ТД на НАП С. и прогласено за нищожно, на основание чл.177 ал.2 от АПК, ПНПОМ с изх.№ С200022-023-0002545/18.08.2020г.

Независимо от прогласяването за нищожно на ПНПОМ от 18.08.2020г. в жалбата се твърди, че това постановление не е отменено, а е последвало издаването на ПНПОМ изх.№ С2200022-023-0003295/03.11.2020г., в което изложението е по-лаконично от предходните две постановления. Сочат се предходни, идентични действия на органите по приходите по отношение на жалбоподателя, като се твърди, че повтарянето на този подход към дружеството, не цели защита на държавния интерес, а поражда съмнения за злоупотреба с право и преследване на субективни цели. Иска се отмяна на Решение № ПО-164/19.11.2020г. на директора на ТД на НАП С..

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. М., която пледира за уважаване на жалбата. Представя писмени доказателства от които се установява, че ревизионното производство в хода на което са наложени ПОМ е приключило с Ревизионен акт № Р-22221420000742-091-00105.11.2020, с който са установени задължения на дружеството. РА е оспорен по административен ред и отменен с Решение № 59/12.01.2021г., като административната преписка е върната на органа, издал заповедта за възлагане на ревизия, с указание за издаване на нова заповед за извършване на ревизия за отговорност по реда на чл.177 от ЗДДС по конкретно посочени фактури в решението, в друг ревизиращ екип, при съобразяване с указанията в мотивите на решението. Представено е Постановление за отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с ПНПОМ от 03.11.2020г., както и Постановление изх.№ С200022-139-002331/30.11.2020г. за продължаване действието на наложени обезпечителни мерки, на основание чл.121 ал.6 от ДОПК, както и заповеди във вр. с ревизионното производство. Претендират се разноски по представен списък.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С., чрез процесуален представител – юриконсулт М., оспорва жалбата и моли решението на директора на ТД на НАП да бъде потвърдено. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Участващият в производството прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, III отделение, 66 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, съобразно закона и вътрешното си убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221420000742-020-001 от 06.02.2020 г. е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване на отговорност по ЗДДС по доставки, извършени от [фирма], за периода от 01.06.2018 г. до 31.12.2018 г. Ревизията е за установяване на отговорност по чл.177 ЗДДС за задължения по ДДС на „Б. 2008“, за извършени доставки, документирани с фактури, съгласно списък. В хода

на ревизионното производство, на 27.02.2020 г. е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ изх. № С200022-023-0000707/ 27.02.2020 г. от старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., във връзка с възложената ревизия и след преценка, че ще се затрудни събирането на публично вземане в общ предполагаем размер на 101989.73 лв.. С ПНПОМ, на основание чл.121, ал.1 ДОПК, са наложени следните обезпечителни мерки: запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, включително по депозити, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в Ю. България АД за сумата от 101 898,73 лв. и в Обединена българска банка за сумата от 101 898,73 лв. ПНПОМ изх. № С200022-023-0000707/ 27.02.2020 г. е обжалвано по административен ред, като с Решение № ПО-63/ 25.03.2020 г., издадено от Директора на ТД на НАП, е оставена без уважение жалбата на дружеството. Решението на директора на ТД на НАП С. е отменено с Решение № 4295/30.07.2020г., постановено по адм.дело № 3468/2020г. на АССГ. След съдебното решение, с постановление изх.№ С200022-024-0025757/18.08.2020г. са отменени ПОМ, наложени с постановлението от 27.02.2020г., като с ПНПОМ изх.№ С200022-023-0002545/18.08.2020г. отново са наложени същите обезпечителни мерки. ПНПОМ е оспорено пред директора на ТД на НАП С., кое.йто с Решение № ПО-147/04.09.2020г. е оставил жалбата на [фирма] без уважение. Това решение е обжалвано пред АССГ, като съда с Решение № 5725/22.10.2020г. по адм.дело № 9540/2020г. го е отменил и прогласил нищожността, на основание чл.177 ал.2 от АПК, на ПНПОМ с изх.№ С200022-023-0002545/18.08.2020г.

По Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22221420000742-039-003/30.10.2020г., съдържащо информация за наличието на образувано ревизионно производство срещу жалбоподателя, обхвата на ревизията и за издаден РД от 14.10.2020г. с предложение за установяване на отговорност по ЗДДС в размер на 88 281,51 лв. и лихва в размер на 19 723,85 лв., е поискано да бъдат предприети действия по запор на всички банкови сметки на жалбоподателя, като е посочено, че дружеството не притежава недвижими имоти и ПС.

Последвало е издаването на ПНПОМ изх.№ С200022-023-0003295/03.11.2020г., в което са възпроизведени обстоятелствата, посочени в Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22221420000742-039-003/30.10.2020г., като с посочването, че ще се затрудни събирането на публичното вземане във вече посочения предполагаем размер, са наложени обезпечителни мерки – запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, вкл.съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в Ю. АД и в О. за сумата от 108 005, 36 лв./главница и лихви/, както и запор върху притежаваните ценни книги. Постановлението е обжалвано пред директора на ТД на НАП С., който с Решение № ПО-164/19.11.2020г. е оставил жалбата на [фирма] без уважение. Решението е връчено на дружеството на 25.11.2020г., като жалбата срещу него до съда е подадена чрез административния орган на 01.12.2020г.

Издаден е Ревизионен акт № Р-22221420000742-091-00105.11.2020, с който са установени задължения на дружеството. РА е оспорен по административен ред и отменен с Решение № 59/12.01.2021г. на Директора на дирекция „Обжалване и

данъчноосигурителна практика при ЦУ на НАП, като административната преписка е върната на органа, издал заповедта за възлагане на ревизия, с указание за издаване на нова заповед за извършване на ревизия за отговорност по реда на чл.177 от ЗДДС по конкретно посочени фактури в решението, в друг ревизиращ екип, при съобразяване с указанията в мотивите на решението. С Постановление за отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с ПНПОМ от 03.11.2020г. е отказана отмяната на обезпечителни мерки, наложени с постановление с изх.№ С190022-023-0003512/28.11.2019г., като подобно постановление липсва по административната преписка. С Постановление изх.№ С200022-139-002331/30.11.2020г. за продължаване действието на наложени обезпечителни мерки, на основание чл.121 ал.6 от ДОПК е продължено действието на наложените ПОМ с постановление № С200022-023-0003295/03.11.2020г.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Жалбата е процесуално допустима, като е подадена срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, в законоустановения срок, и от надлежно легитимирана страна.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Страните не спорят и събраните по делото доказателства обосновават извода, че обжалваното решение и потвърденото с него постановление са издадени от компетентни органи. Властническите волеизявления са облечени в изискуемата от закона форма. Не се констатира нарушения на процесуалните правила при осъществяване на действията от страна на органите по приходите. Налагането на обезпечителни мерки е едно от заложените в чл.12, ал.2, т.1 ДОПК правомощия на публичния изпълнител. Като всяко властническо правомощие, ограничаващо правата на длъжника, обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона /ДОПК/ процедура, предпоставки, срокове и органи. В чл.195 от ДОПК, е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания-подлежащи на обезпечение публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане или когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение. Съдържанието на постановлението е изчерпателно изброено в нормата на чл. 196, ал.1 ДОПК, като препис от същото се изпраща на длъжника и на третите лица, засегнати от действията. Видовете обезпечителни мерки са изчерпателно посочени в нормата на чл. 198, ал.1 от ДОПК, като публичният изпълнител може да наложи няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл.121 ДОПК представлява изключение от общия принцип на чл.195, ал.1 ДОПК, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания. Доколкото предварителните обезпечителни мерки могат да се налагат още в хода на ревизията, несъмнено е, че се обезпечават предполагаеми, а не на установени задължения. Съгласно чл.121, ал.5 ДОПК, съдът проверява наличието на условията по ал. 1 за налагане на предварителни обезпечителни мерки- с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и

задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, както и изпълнението на изискванията по ал. 3- налагат се върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност.

В настоящия случай се касае за трето поред издадено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, след осъществен съдебен контрол по отношение на вече издадените ПНПОМ от 27.02.2020г. и от 18.08.2020г. и отмяната на акта за налагане на първите обезпечителни мерки и прогласяване нищожността на ПНПОМ от 18.08.2020г.

Независимо от осъществения съдебен контрол по отношението на двете предходни ПНПОМ и потвърждаващите ги решения на директора на ТД на НАП С. и констатациите на съда за незаконосъобразността им / нищожността им, постановлението за налагане на ПОМ от 03.11.2020г. е издадено отново при пълна липса на мотиви и неспазване на условията по чл. 121, ал. 1 ДОПК за налагането на ПОМ. И в това постановление изложените обстоятелства в искането на главния инспектор по приходите от 30.10.2020 г., пренесени изцяло в ПНПОМ, като същите не биха могли да се възприемат като мотивиране по смисъла на чл. 121, ал. 1 ДОПК. Липсва анализ на конкретно посочени факти и данни, така че да може да бъде извършена преценка дали са изпълнени изискванията на закона (чл.169 АПК) и спазен ли е принципа на съразмерност по чл.6 от АПК. Единственото отличие на съдържанието на това постановление от предходните две ПНПОМ е посочването на издаден РД.

Съгласно разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК, в постановлението е необходимо да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Налагане на мерките следва да е обоснована от органа, съобразно преследваната от закона цел. В случая, постановлението, чиято законосъобразност е била предмет на оспореното решение на директора на ТД на НАП С., има за свое фактическо основание размер на задължението на жалбоподателя, предложен за установяване с издадения ревизионен доклад. Разпоредбата на чл. 195, ал. 1 ДОПК предвижда, че обезпечение се извършва, ако без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително, когато е разсрочено или отсрочено. В случая е определяща обезпечителната нужда – възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което разполага и с което ще разполага към датата на изпълнението. В оспорения акт отново не е изследвана детайлно / по-скоро никак/ обезпечителната нужда, като не са представени доказателства а и не се твърди, че публичният изпълнител е извършил преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания. В ПНПОМ липсва какъвто и да е било анализ на твърдените факти и обстоятелства, за да се приеме, че е застрашено удовлетворяването на публичното вземане. В оспореното пред съда решение също не се съдържат такива, които да попълнят фактическото основание на административния акт.

Съгласно чл.6 от АПК във вр. с чл. 195, ал. 2 от ДОПК преценка на обезпечителната нужда и съответна на нея мярка, постигаща целта на изпълнението ѝ, по възможност по-благоприятната за длъжника, е дължима и при налагането на обезпечителни мерки по реда на 121 ДОПК. Подобни действия не са извършени от административния орган, поради което съдът приема, че и в настоящия случай, както при вече

отмененото ПНПОМ от 27.02.2020г., не е спазен принципа на съразмерност.

По изложените съображения, обжалваното решение като материално незаконосъобразно следва да бъде отменено.

На жалбоподателя се дължат претендираните в производството разноски в размер на 50 лв. държавна такса и 360 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ПО-164/ 19.11.2020 г., издадено от Директора на ТД на НАП, с което е оставена без уважение жалба с вх. № С200022-000-0531600/12.11.2020г. на [фирма] срещу Постановление с изх. № С200022-023-0003295/ 03.11.2020 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на [фирма] [населено място],ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 410 /четирисотин и десет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: